

Questio Secunda.

rei materialis non est per se intelligibilis.

Tertio decimo arguitur. vel quidditas rei materialis differt a supposito scz hūanitas ab hoīe vel non. Si primū. Contra phīs dicit hic qd idem est caro et carnis esse. sed caro pertinet ad rem materialē ergo in istis suppositum et essentia sunt idem. Nec valet dicere qd homo includit accidentia quia species substantie que est in intellectu nullo modo representat accidentia. Item diffinitio et diffinitum sūt idem essentialiter ergo quod quid est. quod est significatum diffinitionis est idem cum eo cuius est qd est ipsum diffinitum.

Quarto decimo. Arguitur qd ens nullomodo sit obiectum intellectus quia possumus intelligere nō ens vt pz quarto methaphisice sed nichil intelligit nisi cōtineatur sub obiecto intellectus. vel nisi sit ipsummet obiectū. Item nichil est intelligibile nisi sit sensibile. sed non oīs essentia est sensibilis ergo ens non est adequatum et primum obiectū intellectus.

Quinto decimo arguitur ad idem. obiectum potentie debet esse vnum quia potentie distinguūtur p obiecta. sz ens nō est vnu cū nō sit vniuocū sūm phi. iij. iij. meta. Itē tunc intellect⁹ noster esset eiusdem spēi cum intellectu angeli. qz ille potentie sunt eiusdem spēi que habent idem obiectū. sz ens ē obiectū nostri intellectus et angelorum.

Sexto decimo distince potentie habent distincta obiecta formalia sed intellect⁹ et volūtas sūt distince potētie. ergo habēt distincta obiecta formalia quod nō videt si ens sit obiectū intellect⁹. qz ens icludit in bono qd est obiectū volūtatē. ergo bonus et ens nō distinguūtur. Itē nō omne ens est intelligibile. ergo ens nō est primū et adequatū obiectus. Anz pz qz singulare nō est intelligibile. Itē possumus intelligere chimerā que non est ens. quia de ipsa possumus formare ppositionem veram vel falsam dicendo omne animal est chimera. hec enim propositio nō formatur a potentia ymaginatiua.

Ad primū dicit qd p fantasma accidētis ipsius substantie virtute intellect⁹ agētis in intellectu possibili pducit spes substantie effectus em ducit in cognitionē cause sicut aliqñ accidēs in virtute substantie cui⁹ est instrumentū producit substantiam sic em calor producit carnē vt dicit in. ij. de anima. Ex quo pz qd nos non cognoscimus substantiam p̄cise per spem accidētis quia quicquid cognoscitur noticia quidditatiua et perfecta cognoscitur per propriam speciem qz cognoscitur vt est ab omnibus alijs distinctū. Itē quodlibet ens absolutū prius cognoscitur ad se qd est aliud idest pri⁹ cognoscitur noticia absoluta qd est relatiua quia conceptus relatiuus presupponit absolutum in quo fundatur sed substantia est ens absolutum ergo prima noticia eius non est relatiua et p̄cise prima noticia substantie non est in q̄tū substantia terminat dependentiam accidētis quia hoc icludit relationem. Si dicatur substantia non cognoscitur intuitiue ergo non cognoscitur per propriam speciem. De hoc dicetur postea.

Ad scdm dicit qd ibi est similitudo imitatiois. Quidam dicūt qd spes intelligibilis substantie est de genere substantie qz qd ditas rei abstracta a materia ē in intellectu. Item prius dictū est loquendo de intellectu agente qd illud quod intelligit est immateriale hoc hoc autem est ipsa qd ditas prout habet esse in intellectu. Item intellectus agens abstrahit qd ditate rei intellecte sz nichil abstrahit nisi spem ergo spes est qd ditas substantie. Sz contra tūc vera

Articulus

Quartus.

natura lapidis esset i intellectu. Itē spes que est in oculo non est de natura coloris. Sz queritur an per eandē spem formemus cōceptū hoīs et cōceptū animalis videtur qd nō qz cognoscim⁹ aīal per propriā spem. Sz cōtra intellectio hoīs est intellectio substantie qz substantia actu et intellectu icludit in cōceptu hominis sed de hoc pri. phi. Ad aliud negatur p̄na.

Ad tertiu dicit qd spe distincta possunt conuenire in vno pceptu p̄fuso. Ad aliud negatur p̄na spes enim non est expressa idest actualis similitudo. Sed qrit. an pri⁹ formemus cōceptū substantie qz accidētis et an accidēs cognoscatur p̄ propriam spem. Quibusdam videtur qd primo intelligimus accidēs i cōcreto sicut per transmutationē cognoscim⁹ materiā ex pri. phi. Itē via generationis iperfectiora sūt priora sed noticia accidētis est iperfectior qz substantie. Item p̄ motū cognoscimus substantias naturales vñ p̄ ipm diffinit. Sz cōtra phi. vij. metha. dicit qd substantia est prior accidente cognitione vnde quidditas rei materialis est obiectū intellectus pro nunc. Item sicut res se habent ad esse ita se habent ad cognitionem sz substantia secūdū esse precedit accidēs ergo naturaliter prius cognoscitur vnde etiā i quolibet scientia de subiecto presupponitur qd est. Sz contra tunc naturaliter sciremus qd in sacramento non est panis quia primū cognitū esset illa substantia. Itē vñ quodqz pri⁹ mouet ad noticiā sui qz alterius ergo accidēs p̄ fantasma sui prius causat intellectionē accidētis qz substantie. Anz pz qz alias i intellectu nō certificaretur de re. qz non intelligeret illud idē quod sentit. Nec etiā accidentia facerēt cognoscere quod quid est qz non prius intelligerentur. Item tunc eadē essent nobis nota et natura. Respō deo dicendum qd semp oportet preconcipere substantiam quia substantia cadit in diffinitione accidētis sed non oportet preconcipere substantiā esse in particulari. Ad alia satis patz ex dictis. Si dicat magis certum est nobis accidēs esse qz substantiam negatur. loquendo de substantia in vniuersali. Nec ad habendum illam accidentia conferunt loquēdo de noticia simplici et vniuersali ipsius substantie.

Ad quartum principale dicitur qd sufficit qd intellectus agens sit nobilior quia habet intellectionem in actu virtuali nec omne continens aliud virtualiter est. perfectius eo vt patet de semine per quod generatur homo. **A**d quintum satis patet ex supra dictis de intellectu possibili.

Ad sextum dicitur qd non possumus intelligere nisi si habeam⁹ fantasma illius rei vel sui accidētis proportionati. Ad aliud negatur p̄na. **A**d septimū dicit qd oportet abstrahere a p̄ditionib⁹ particularib⁹ materie sz nō a materia i vniuersali. Ad aliud pz ex articulo. **A**d octauū dicit qd potētie distinguūtur p obiecta formalia. **A**d nonum dicit qd nō probat qn qd ditas sit obiectū materiale p̄portionatū p̄ isto statu. Et lz aliquomō cognoscim⁹ substantias sep̄atas nescim⁹ tñ qd de ipis. Si dicat nulla potētia p̄t eleuari vltra suū obiectū sicut visus. Ad vidēdū sonū sz miraculose n̄ intellect⁹ eleuat ad vidēdū deū qz qd ditas materialis nō ē obiectū ei⁹ loquēdo de obiecto p̄portionato negatur p̄na. **A**d decimū bñ p̄cedit de obiecto formali qd est es. **A**d vndecimū pz ex dictis qd accūs nō primo intelligit. **A**d duodecimū dicit qd visus est cōiunct⁹ materie et iō nichil videt nisi sit i materia. Et ita dicēdū ē de intellectu. **A**d decimū tertiu dicit qd p carnē circūloquit phīs substantias imateriales. Ad aliud dictū ē satis i de ente et essentia.